

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΟΥ
108

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

425. Περί έγκρισεως εισαγωγής κεφαλαίων εκ του εξωτερικού δυνάμει του υπ' αριθ. 2687/53 Ν. Διατάγματος παρά των Τραπεζών Έμπορικής Τραπεζής της Ελλάδος και Ιονικής και Λαϊκής Τραπεζής της Ελλάδος. 1
426. Περί ανακλήσεως Β. Διατάγματος κυρώσεως πίνακος κρίσεως κατωτέρων Αξιωματικών έτους 1959/60. 2
427. Περί συμπληρώσεως του από 15.5.52 Β. Διατάγματος «περί στρατιωτικών Λεσχών». 3
428. Περί του Κλάδου Έπιχειρηματικής Ασφαλίσεως Δικηγόρων. 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 425

Περί έγκρισεως εισαγωγής κεφαλαίων εκ του εξωτερικού δυνάμει του υπ' αριθ. 2687/53 Ν. Διατάγματος παρά των Τραπεζών Έμπορικής Τραπεζής της Ελλάδος και Ιονικής και Λαϊκής Τραπεζής της Ελλάδος.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του Ν.Δ. 2687/53 «περί Έπενδύσεως και Προστασίας Κεφαλαίων Έξωτερικού» την από 24 Μαΐου 1961 αίτησιν των Τραπεζών, Έμπορικής Τραπεζής της Ελλάδος και Ιονικής και Λαϊκής Τραπεζής της Ελλάδος, περί έγκρισεως εισαγωγής κεφαλαίων εκ του εξωτερικού δια την εγκατάστασιν και λειτουργίαν εν Ελλάδι Βιομηχανίας Λιπασμάτων, την από 26 Μαΐου 1961 γνωμοδότησιν της Έπιτροπής του άρθρου 3 του ως άνω Ν. Διατάγματος και την υπ' αριθ. 78)5.6.1961 Πράξιν του Υπουργικού Συμβουλίου, εκδοθείσαν έασει της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του Ν.Δ. 2687/53, προτάσει των Ημετέρων Υπουργών επί του Συντονισμού, Οικονομικών και Βιομηχανίας, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

*Άρθρον 1.

1. Έγκρίνομεν την εκ μέρους των Τραπεζών Έμπορικής Τραπεζής της Ελλάδος και Ιονικής και Λαϊκής Τραπεζής της Ελλάδος εισαγωγήν κεφαλαίων εν Ελλάδι μέχρι του ποσού των δολλαρίων Η.Π.Α. δέκα εκατομμυρίων (18.000.000) δια δανεισμού παρ' αλλοδαπών νομικών ή φυσικών προσώπων προς τον σκοπόν της εγκαταστάσεως και λειτουργίας εν Ελλάδι Έργοστασίου παραγωγής Φωσφορο-

θεικής Αμμωνίας τύπου 16-20-0 (AMMONIUM SULFOPHOSPHATE 16-20-0) και προς πραγματοποίησιν έπενδύσεως όλικου ύφους δολλαρίων Η.Π.Α. είκοσι πέντε εκατομμυρίων (25.000.000) περίπου.

Τò ως άνω Έργοστάσιον θά εγκατασταθῆ εις έπαρχιακήν τοποθεσίαν αποκλεισμένης πάντως της εγκαταστάσεώς του εις την περιφέρειαν του Νομού Αττικής.

2. Αί Τράπεζαι, Έμπορική Τράπεζα της Ελλάδος και Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα της Ελλάδος υποχρεούνται όπως εντός 6 (6) μηνών από της δημοσίευσως του παρόντος Βασιλικού Διατάγματος συστήσουν εν Ελλάδι Ανώνυμον Έλληνικήν Έταιρείαν με μετοχικόν κεφάλαιον τουλάχιστον δραχμών Έκατόν Ογδοήκοντα Έκατομμυρίων (180.000.000) εις ἣν από της συστάσεώς της μεταδιβάζονται αὐτοδικαίως άπαντα τὰ εκ του παρόντος άπορρέοντα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Όπου εν τοις έπομένῃς γίνεται λόγος περί των Τραπεζών Έμπορικής Τραπεζής της Ελλάδος και Ιονικής και Λαϊκής Τραπεζής της Ελλάδος νοείται ἡ νέα υπό ίδρυσιν Ανώνυμος Έλληνική Έταιρεία από της συστάσεώς της.

*Άρθρον 2.

1. Τὰ περί των τὸ προηγούμενον άρθρον κεφάλαια έξωτερικού θέλουσιν εισαθῆῖ είτε εις καινούργη μηχανήματα, έξαρτήματα, ανταλλακτικὰ και εργαλεία είτε εις αὐτούσιον συναλλάγμα είτε εις άμφοτέρα.

Ἡ αξία των κατά τ' άνωτέρω εισαχθησόμενων μηχανημάτων, έξαρτημάτων, ανταλλακτικῶν και εργαλείων ως και ἡ χρησιμότης τούτων δια την εκτέλεσιν των εν άρθρω 1 εργασιῶν πιστοποιείται υπό του Υπουργείου Βιομηχανίας. Ἡ εισαγωγή έξωτερικού συναλλάγματος πιστοποιείται υπό της Τραπεζής της Ελλάδος προς την όποιαν θέλει εκχωρηθῆ τούτο είτε άπ' εὐθείας είτε μέσω μίᾶς των εν Ελλάδι Τραπεζῶν.

2. Ἡ κατά την προηγούμενην παράγραφον του παρόντος άρθρου εισαγωγή κεφαλαίων προς πραγματοποίησιν της κατά τὸ άρθρον 1 επενδύσεως, δυναμένη να πραγματοποιηθῆται και τμηματικῶς θέον να συντελεσθῆ το βραδύτερον εντός 3 ετών από της ἡμερομηνίας προδiorισμῶ της θέσεως εγκαταστάσεως του Έργοστασίου και εν πάση περιπτώσει οὐχί βραδύτερον της 31.12.1964. Ὁ χρόνος πραγματοποίησεως της εισαγωγής των κεφαλαίων εις είδος (μηχανημάτων κλπ.) θεθαίοντα εις την κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου πιστοποίησιν του Υπουργείου Βιομηχανίας επί τη έάσει του χρόνου εκτελωνισμού των εισαχθησόμενων μηχανημάτων. Ὁ χρόνος πραγματοποίησεως της εισαγωγής των κεφαλαίων εις συναλλάγμα θεθαίοντα υπό της Τραπεζής της Ελλάδος επί τη έάσει της ἡμερομηνίας εκχωρήσεως του συναλλάγματος τούτου εις τούτην ἢ εις μίαν των εν Ελλάδι Τραπεζῶν.

*Άρθρον 3.

1. Εγκρίνουμεν δυνάμει τῶν άρθρων 5 καὶ 14 τοῦ Ν. Δ. 2687)53, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν βάσει τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντων κεφαλαίων, δι' ἐτησίων δόσεων μὴ ὑπερβαίνουσιν τὸ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (200)ο τῶν εἰσαχθέντων κεφαλαίων. Ἡ ἐπιστροφή τῶν κεφαλαίων θέλει ἀρχίσαι μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς παραγωγικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ταύτης πιστοποιουμένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ πάντως οὐχὶ ἐνωρίτερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξ ολοκλήρου εἰσαγωγῆς τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντων κεφαλαίων.

2. Εγκρίνουμεν ἐπίσης δυνάμει τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 2687)53 τὴν πληρωμὴν τόκων μέχρι ὀκτώ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) ἐτησίως κατ' ἀνώτατον ὄριον. Οἱ τόκοι θὰ λογίζονται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν ἐνοίαν τοῦ προηγουμένου άρθρου καὶ θὰ καταβάλλονται ἐπὶ τῆς συμπληρώσεως ἔτους, ὑπολογιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ἀπομένοντος ἀνεξοφλήτου υπολοίπου τούτων.

3. Εγκρίνουμεν ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν καταστῆ ἐφικτὴ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος άρθρου ἐξαγωγή τόκων, ἢ ἐξαγωγή αὐτῆς πραγματοποιήται συσσωρευτικῶς κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη.

4. Εγκρίνουμεν δυνάμει τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 2687)53 τὴν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Αἰακῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος χρησιμοποίησιν μέχρι δέκα πέντε ἀλλοδαπῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς ἀνωτέρας θέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ διὰ χρονικὸν ἰσχύοντα πέντε (5) ἔτων ἀμειβομένων εἰς δραχμάς, ποσοστοῦ μέχρι πενήτηντα τοῖς ἑκατὸν (500)ο τούτων δυναμένου νὰ ἐξάγῃ αἰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς συνάλλαγμα.

Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀμοιβαὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰ διεθνή ἐπίπεδα ἀμοιβῶν τῶν τεχνικῶν ὁμοίων ἐπιχειρήσεων.

5. Ἡ ἐναρξίς ἐπιστροφῆς τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τούτων διὰ τόκους θὰ πραγματοποιήται ἐπὶ τῆ βάσει ὁδηγίων τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Β. Διατάγμαμα προϋποθέσεων καὶ διαδικασίας. Ἐπὶ τῆ λήψει τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ὁδηγίων ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως χορηγῇ τὸ ἀπαιτούμενον συνάλλαγμα εἰς τὸ εἰσαχθέντο νόμισμα διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος άρθρου, ἐπιστροφὴν τῶν εἰσαχθέντων κεφαλαίων καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τούτων διὰ τόκους κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 2687)53. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ διαθέτῃ ἐπίσης τὸ ἀναγκαῖον συνάλλαγμα εἰς τὸ εἰσαχθέντο νόμισμα διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος άρθρου πληρωμὴν τῆς ἀμοιβῆς τῶν περὶ τῶν αὐτῆ ἀλλοδαπῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀπασχολήσεως τούτων καὶ ἐπὶ τῆ βάσει ὑπευθύνου δηλώσεως τῆς ἰδρυθεσμένης ἐπιχειρήσεως, τεθεωρημένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

*Άρθρον 4

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 προβλεπόμεναι ἐγκαταστάσεις δέον νὰ συμπληρωθῶν τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1964 τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἑξαμῆνον κατ' ἀνώτατον ὄριον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικοί πρὸς τοῦτο λόγοι.

2. Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου συντάσσει ἐκθέσιν κοινοποιουμένην καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Δ)νσιν Κινήσεως Κεφαλαίων Τμήμα Καταθέσεων καὶ πιστοποιούσαν:

α) Τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἐπενδύσεως καὶ

β) Τὴν πραγματοποιήσιν ἔργου τὸ ὅποιο μετὰ τῶν εἰσαχθέντων μηχανημάτων καὶ συναλλάγματος δύναται εὐλόγως

νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνταποκρινόμενον τόσον ὡς πρὸς τὴν φύσιν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, πρὸς τὴν διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐγκριθεῖσαν ἐπένδυσιν. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἀνακινουμένης δι' ἀναφορὰς τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν κοινοποιήσεως τῆς ἐκθέσεως, ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ παραπέμπει τ' ἀνωτέρω πρὸς πιστοποιήσιν θέματα εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν συγκροτουμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐξ ἐκπροσώπων τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας καὶ ἐνὸς ἐκπροσώπου τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως ὑπεδεικνυομένου ὑπὸ ταύτης. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν παραπεμπομένων αὐτῆ πρὸς ἐξέτασιν θεμάτων ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς.

3) Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ἐπὶ τῆ κατὰ τ' ἀνωτέρω πιστοποιήσεως τῆς ἐγκριθεῖσης ἐπενδύσεως ἀποφαίνεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ περὶ τῆς πληρώσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὄρων καὶ ἐντέλλεται πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν χορηγήσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀπαιτούμενου συναλλάγματος διὰ τὴν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν τῶν ἐπενδυθησμένων κεφαλαίων, καθορίζων καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιστραφησμένου κεφαλαίου.

*Άρθρον 5.

1. Τὰ εἰσαχθέντα εἰς πραγματοποιήσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος, ἐπενδύσεως καινοεργῆ μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικά καὶ ἐργαλεῖα ἀπαλλάσσονται πατὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετὰ τῶν δασμῶν συμβεβαιουμένων καὶ συνεισπρατομένων πάσης φύσεως φόρων καὶ τελῶν ἢ δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων ὡς καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Ἡ ἀτέλεια αὕτη ἰσχύει διὰ τὰ μέχρι τοῦ ὀρίου τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντων κεφαλαίων καὶ καθ' ὃ ποσὸν ταῦτα εἰσαχθῶσιν εἰς καινοεργῆ μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικά καὶ ἐργαλεῖα, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1964.

2. Αἱ Τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως παραδίδωσιν ἀτελῶς τὰ ἐν τῆ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερόμενα μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικά καὶ ἐργαλεῖα ἐπὶ τῆ ὑποβολῆ εἰς διπλοῦν ὑπευθύνου δηλώσεως τῆς Ἐπιχειρήσεως ὅτι ταῦτα εἰσάγονται διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν καὶ δυνάμει τῆς παρεχομένης διὰ τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκρίσεως. Τὸ ἐν τῶν προωποτύπων τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως διαβιβάζεται εὐθὺς μετὰ τὸν ἐκτελωνισμόν τῶν μηχανημάτων κλπ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Ἐν τῆ ὑπευθύνου δηλώσει τῆς ἐπιχειρήσεως δέον νὰ περιγράφονται λεπτομερῶς τὰ εἰσαγόμενα μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικά καὶ ἐργαλεῖα, ἢ δὲ περιγραφή τούτων δέον νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς συνταχθείσας καὶ ὑποβληθεῖσας εἰς τὸ Τελωνεῖον διασαφῆσεις.

3. Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσαγόμενα μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικά καὶ ἐργαλεῖα δέον νὰ ὄσιν κατάλληλα καὶ νὰ χρησιμοποιῶνται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος, περιγραφόμενης ἐπενδύσεως. Ἡ χρησιμοποίησις οἰωνδήποτε τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀτελῶς εἰσαχθέντων μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων, ἀνταλλακτικῶν καὶ ἐργαλείων διὰ σκοπὸν διάφορον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 καθοριζομένου, πλην τῶ ὅτι ἀποτελεῖ λαθρεμπορίαν συνεπαγομένην τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ταύτης ἰσχυουσῶν διατάξεων, συνιστᾷ ἐπὶ πλέον παράβασιν τῶν ὄρων τοῦ παρόντος, ἧτις συνεπάγεται τὰς ὑπὸ τοῦ άρθρου 7 προβλεπόμενας κυρώσεις.

*Άρθρον 6.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος παρεχομένη ἐγκρίσις ἐπέχει δέσιν ἀδείας σκοπιμότητος ἰδρύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ὑποκαθιστώσα πλήρως τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτούμενην τοιαύτην ἀδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, ἰσχυουσῶν κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἰδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων κειμένων διατάξεων.

Άρθρον 7.

Η διά του παρόντος Β. Διατάγματος χορηγούμενη έγκρισις θεωρείται ως μηδέποτε χορηγηθείσα, τὰ δὲ εἰσυχθέντα κεφάλαια στερούνται τῆς προστασίας καὶ τῶν προνομίων τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ ἀριθ. 2687)53 Ν. Διατάγματος.

α) Ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως τῆς εἰσυχγωγῆς τοῦ 80 % τοῦλάχιστον τῶν ἐν ἀρθρῷ 1 ὀριζόμενων κεφαλαίων ἐξωτερικῶ.

β) Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέμου συστάσεως τῆς ἐν ἀρθρῷ 1 παρ. 2 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ἀναφερομένης Ἀνωμόμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας.

γ) Ἐν περιπτώσει χρησιμοποίησεως τῶν εἰσυχθέντων κεφαλαίων διὰ σκοπὸν διάφορον τοῦ ἐν ἀρθρῷ 1 καθοριζόμενου, καὶ

δ) Ἐν περιπτώσει χρησιμοποίησεως οἰουδήποτε τῶν ἀτελῶς εἰσυχθέντων μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων, ἀνταλλακτικῶν καὶ ἐργαλείων κατὰ παράθεσιν τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Άρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει ὀλικῆς ἢ μερικῆς πωλήσεως ἢ ἐκχωρήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν κτηθέντων διὰ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσυχθέντων κεφαλαίων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφή τῶν εἰσυχθέντων κεφαλαίων κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 3 ὀριζόμενα.

Άρθρον 9.

Διαιτησία.

1. Ἀμφισβητήσεις ἢ διαφοραὶ ἀνακύπτουσαι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἐρμηνεύσαν ἢ ἐνδεχόμενον κατὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος λύονται διὰ διαιτησίας ὑπὸ τριμελοῦς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἀρθρῶν 12 τοῦ Ν.Δ. 2687)53.

2. Ἡ Διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν προσώπων ἀνεγνωρισμένου κύρους καὶ ἀρμοδιότητος ἧτοι ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τῶν Τραπεζῶν, Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὀριζομένου κατὰ τούτων καὶ ἐξ ἐνὸς ἐπιδιαιτητοῦ ἐκλεγμένου ὑπὸ τῶν δύο τούτων ἐκπροσώπων. Εἰς περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ μὴ ἐκλογῆς τούτου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ καὶ τοῦ δευτέρου μέλους τῆς διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς, οὗτος ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ ἐκπροσώπου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Τραπεζῶν, Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, οὗτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀμφισβητήσεις ἢ διαφοραὶ παραπέμπονται εἰς διαιτησίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κατόπιν αἰτήσεως τῶν Τραπεζῶν, Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑποβαλλομένης ἐντὸς 15-ημεροῦ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως τῆς Διοικήσεως, ἐξ ἧς προκύπτει ἡ ἀμφισβητήσις ἢ διαφορά. Ἐν τῇ αἰτήσει τῶν Τραπεζῶν, Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δέον ὅπως ὀρίζεται ὁ ἐκπρόσωπος αὐτῶν εἰς τὴν Διαιτητικὴν Ἐπιτροπὴν, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ὑποχρεοῦται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως νὰ παραπέμψῃ τὴν ἀμφισβητήσιν ἢ διαφοράν εἰς τὴν διαιτησίαν ὀρίζων καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου.

4. Ἡ Διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐντὸς 15-ημεροῦ ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς της, διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τριμήνον κατὰ ἀνώτατον ὄριον δι' ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκτιθεμένης ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ ἀναφοράς εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ μόνον ἐὰν συντρέχουν εἰδικοὶ πρὸς τούτα λόγοι.

5. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν ἐκτιθεμένη ἀπόφασις τῆς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον καὶ τὰς Τραπεζὰς Ἐμπορικὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικὴν καὶ Λαϊκὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδὲν ἐνδικον μέσον.

Άρθρον 10.

Μετὰ τὴν ὀλικὴν ἐπιστροφήν τῶν εἰσυχθέντων κεφαλαίων τὸ παραμένον ἐν Ἑλλάδι καθαρὸν ἐνεργητικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως παύει τυγχάνον τῆς προστασίας καὶ τῶν προνομίων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2687)53 Ν. Διατάγματος ὑποκείμενον εἰς τὰς ἰσχύουσας ἐκαστοτε διατάξεις ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐξαγωγὴν κεφαλαίων ἐκ τῆς χώρας.

Άρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ν. ΜΑΡΤΗΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 426

Περὶ ἀνακλήσεως Β. Διατάγματος κυρώσεως πίνακος κρίσεως Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν ἔτους 1959)60.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 348)1961 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

β) Τὸ ἀπὸ 17.1.60 Β. Διατάγμα (Φ.Ε.Κ. 7 Α' 22.1.60) περὶ κυρώσεως πίνακος κρίσεως Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Β.Ν. ἔτους 1959)60 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 29)18.12.59 Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν.

γ) Τὸ ἀρθρῶν 44 τοῦ Ν.Δ. 4028)59 «περὶ Ἱεραρχίας Προαγωγῶν καὶ Τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

δ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 12)31.5.60 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου κρίσεων.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀρόνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀνακληθῶμεν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 348)1961 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας τὸ ἀπὸ 17.1.60 Β. Διατάγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 Α' 22.1.60 Φ.Ε.Κ. περὶ κυρώσεως πίνακος κρίσεως Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Β.Ν. ἔτους 1959)60, τὸ ὑπ' ἀριθ. 29)18.12.59 Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12)31.5.60 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου κρίσεων, καθ' ὃ μέρη ἀφοροῦν ταῦτα τὴν κρίσιν τοῦ Ὑποπλοίαρχου Διαχειριστοῦ Κ. Βαρόττη.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀρόνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Ἰουνίου 1961.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 427

Περί συμπληρώσεως του από 15.5.1952 Β. Διατάγματος «περί στρατιωτικών Λεσχών».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψιν :

1. Τὰς διατάξεις του Νόμου 324)1914 «περί συστάσεως και λειτουργίας Στρατιωτικών Λεσχών», ως ούτος τροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως υπό του Νόμου 1411)18 και Α. Ν. 539)37 και 2389)40.

2. Τὴν υπ' αριθ. 331)1961 Γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

3. Τὴν υπ' αριθ. Ε.Π. 31423)19.5.1958 ἀπόφασιν του Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, «περί ἀναθέσεως ἀρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

4. Προτάσει του Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν και διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 του ἄρθρου 1 του από 15.5.1952 Β.Δ. «περί Στρατιωτικῶν Λεσχῶν» ως τοῦτο ἀντικαταστάθῃ υπό του ἄρθρου 1 του υπ' αριθ. 504)5.3.1960 Β.Δ. «περί τροποποιήσεως κλπ. του από 15.5.1952 Β.Δ. «περί Στρατιωτικῶν Λεσχῶν» και μετὰ τὰς λέξεις «Νέαν Σάνταν» προστίθενται αἱ λέξεις :

«Βόλον, Πολύκαστρον, Ξάνθην, Λαγκαδά, Σουφλίον».

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος του ἔδαφίου (γ) τῆς παραγράφου 1 του ἄρθρου 3 του από 15.5.1952 Β.Δ. «περί Στρατιωτικῶν Λεσχῶν» ως τοῦτο ἀντικατασταθῇ υπ' ἄρθρου 3 του υπ' αριθ. 504)5.3.1960 Β.Δ., ἰσχύει ἤδη και μετὰ τὴν λέξιν «Φλωρίνης», προστίθεται ἡ λέξις «Βόλου».

2. Εἰς τὸ τέλος του ἔδαφίου (δ) τῆς παραγράφου 1 του αὐτοῦ ως ἄνω ἄρθρου και μετὰ τὴν λέξιν «Προβέζης» προστίθενται αἱ λέξεις «Πολυκάστρου, Ξάνθης, Λαγκαδά», εἰς δὲ τὸ τέλος του ἔδαφίου (ε) τῆς αὐτῆς παραγράφου και ἄρθρου και μετὰ τὴν λέξιν «Φιλιατῶν», προστίθεται ἡ λέξις «Σουφλίου».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν θεμισίευσιν και ἐκτέλεσιν του παρόντος Βασιλικῆς Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 428

Περί του Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει 1) τὴν παράγραφον 6 του ἄρθρου 30 του Ν. Δ. 4114)1960, 2) τὴν από 21 Νοεμβρίου 1960 γνώμη του Διοικητικῆς Συμβουλίου του Ταμείου Νομικῶν και 3) τὴν υπ' αριθ. 207)1961 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει του Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν και διατάσσομεν :

Πόροι.

Ἄρθρον 1.

1. Οἱ πόροι του Κλάδου ἀποτελοῦνται :

α) Ἐκ τῆς υπό του νόμου καθοριζομένης εἰδικῆς προσθέτου μηνιαίας εισφορᾶς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100) καταβαλλομένης υπό τῶν ἠσφαλισμένων δικηγόρων.

β) Ἐκ τῶν εἰδικῶν εισφορῶν τῶν δικηγόρων λόγω διορισμοῦ, προαγωγῆς, γάμου, ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας, ως αὐτὰ καθορίζονται ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 3 και 4 του παρόντος.

γ) Ἐκ τῶν προσόδων τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τῆς περιουσίας του Κλάδου.

δ) Ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν δωρεῶν και κληροδοτημάτων.

Εἰσφοραὶ λόγω διορισμοῦ και προαγωγῆς.

Ἄρθρον 2.

Αἱ εισφοραὶ λόγω διορισμοῦ και προαγωγῆς ὀρίζονται ως ἑξῆς :

α) Δραχμαὶ πεντακίσαι (500) υπό του τὸ πρῶτον διοριζομένου δικηγόρου.

Προκειμένου διορισμοῦ ἀπ' εὐθείας παρ' Ἐφέταις ἢ τῶν Ἀρειῶ Πάγων ἢ ἄνω καταβολὴ ὀρίζεται εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν και δραχμὰς χιλίας πεντακίσαις (1.500) διὰ τὴν δευτέραν.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ἄνω ποσῶν ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως περί διορισμοῦ.

β) Δραχμαὶ πεντακίσαι (500) παρὰ του προαγομένου παρ' Ἐφέταις ἢ παρ' Ἀρειῶ Πάγων δικηγόρου.

Εἰς περίπτωσιν ἀπ' εὐθείας προαγωγῆς παρ' Ἀρειῶ Πάγων καταβάλλονται δραχμαὶ χιλία (1.000).

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ποσῶν τούτων ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς περί προαγωγῆς αἰτήσεως.

Ἀναγνώρισις και ἔξαγορὰ προϋπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἔξαγορᾶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς μὴ συμπιπτούσης πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως δικηγορικῆς προϋπηρεσίας των, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν εἴκοσιν (20) ἐτῶν.

2. Τὸ πρὸς ἔξαγορὰν του χρόνου προϋπηρεσίας ποσὸν ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100) δι' ἕκαστον ἔξαγοραζόμενον μῆνα και καταβάλλεται διὰ 48 μηνιαίων ἰσοπέσων δόσεων, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961 μὲν, υπό τῶν κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἠσφαλισμένων, ἀπὸ τῆς χρονολογίας δὲ τῆς ἀσφαλίσεώς των, υπό τῶν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1961 καθισταμένων τοιούτων.

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ ἐκάστης τῶν ἄνω δόσεων συνεπιφέρει προσσῦξῆσιν 5 ο)ο ἐτησίως μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως μέχρις ἔξοφλήσεως, πλην τῶν δόσεων του πρώτου 18μήνου αἰτίνας καταβάλλονται ἀτόκως, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ ἐνεργηθῇ ἐντὸς του χρόνου τούτου.

3. Ἡ ἀναγνώρισις και ἡ ἔξαγορὰ προϋπηρεσίας ἀποτελεῖ δικαίωμα του ἠσφαλισμένου, τὸ ὁποῖον δύναται ν' ἀσκήσῃ δι' ὀλόκληρον ἢ μέρος τῆς προϋπηρεσίας ταύτης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεώς του ἢ και κατὰ τὴν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεώς του ἔξοδόν του, του δικαιώματος τούτου ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειάν του, τὸ πρὸς ἔξαγορὰν ὅμως τῆς προϋπηρεσίας ὀφειλόμενον ποσὸν μετὰ τῆς τυχόν προσαυξήσεως καταβάλλεται πάντως πρὸ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τῶν δικαιούχων περί ἀπονομῆς παροχῶν, ἄλλως δὲν δημιουργεῖται δικαίωμα συνυπολογισμοῦ του χρόνου τούτου. Ἐν περιπτώσει καταβολῆς μέρους τῶν διὰ τὴν ἔξαγορὰν τῆς προϋπηρεσίας ὀφειλομένων, ἀναγνωρίζεται ἀνάλογος χρόνος προϋπηρεσίας πρὸς τὰ καταβληθέντα ποσά, μὴ ὑπολογιζομένων δι' ἔξαγορὰν προϋπηρεσίας τῶν καταβληθέντων διὰ προσαυξήσεις.

4. Ἡ ἀναγνωρισθεῖσα προϋπηρεσία λογίζεται τόσον διὰ τὴν προσσῦξῆσιν τῶν ἐτῶν ὅσον και διὰ τὴν δημιουργίαν του δικαιώματος.

Ἀναγνώρισις γάμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἄπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι και συνταξιούχοι ὑποχρεοῦνται εἰς δήλωσιν του παρ' αὐτῶν τελεσθέντος ἢ τελουμένου γάμου, ὡς και τῶν γεννήσεων, νομιμοποιήσεων ἢ ἀναγνωρίσεων τέκνων.

2. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γάμου καταβάλλεται πρὸς τὸν δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεως. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προϋθεσμίας ταύτης ὑπολογίζεται προσαυξησις πρὸς 500 ετησίως μέχρι ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως.

3. Προκειμένου περὶ γάμου τελουμένου ὑπὸ συνταξιούχου ὀφείλεται τὸ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ καθοριζόμενον ποσόν, καὶ καταβάλλεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου. Ἐν μὴ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ τοῦ ὀφειλουμένου ποσοῦ οὐδὲν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως δικαίωμα παράγεται ὑπὲρ τῆς οἰκογενεῖας τοῦ συνταξιούχου.

4. Ἐν περιπτώσει τελέσεως δευτέρου ἢ τρίτου γάμου, δι' ἕκαστον τοιοῦτον καταβάλλεται τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω καθοριζόμενον ποσόν.

5. Ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς λόγῳ γάμου δὲν αἴρεται ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως τοῦ γάμου ὁποσδήποτε.

6. Εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος, καταβολὴν ὑποχρεοῦται ὁ ἀγαμος ἡσφαλισμένος, ἀγνωρίζων ἐξῴγαμον τέκνον ἢ πλείονα τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐκεῖνος, ἐναντι τοῦ ὁποίου ἐγένετο δικαστικὴ ἀναγνώρισις ἐξωγάμου ἢ ἐξωγάμων τέκνων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1533 καὶ 1555 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ τέκνου ἄρχεται προσαυξησις πρὸς 500 ετησίως.

7. Ἐπὶ ἐκουσίας ἢ δικαστικῆς ἀναγνώσεως ἐξωγάμων τέκνων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, καταβάλλεται τὸ ὡς ἄνω ποσόν ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ἐξ ἐκάστης γυναικὸς γεννώμενα.

8. Ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀσφαλίσεως ὀφείλεται ὀλοκληρον ἢ μέρος τοῦ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν γάμου ἢ δι' ἐκουσίαν ἢ δικαστικὴν ἀναγνώρισιν ἐξωγάμων τέκνων ὀρισμένου ποσοῦ, κρατεῖται ἢ ἀπονειομένη εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἢ τὴν οἰκογενεῖαν αὐτοῦ μηνιαία παροχὴ μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, συμφηριζομένη πρὸς αὐτήν.

9. Ἐν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως μέλους πατρικῆς οἰκογενεῖας θανόντος ἀγάμου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ συνταξιοδοτουμένου τὸ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενον ποσόν παρακρατεῖται, δὲ κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα.

Τρόπος εἰσπράξεως ἐσόδων.

*Ἄρθρον 5.

1. Ἡ εἰσπραξις τῶν πόρων τοῦ Κλάδου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου Νομικῶν, ὅπου δύναται ν' ἀναθέσθῃ ἐπὶ προμηθεῖα ἢ ἄλλῃ ἀποζημιώσει εἰς μίαν ἢ καὶ πλείονας τῶν ἀναγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειούτηρια ἢ εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ὡς καὶ εἰς ἡσφαλισμένους ἢ μὴ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφασιζόμενα, ἢ εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία τὴν εἰσπραξὴν τῶν πόρων τοῦ Κλάδου καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν παροχῶν.

2. Οἱ πόροι τοῦ Κλάδου εἰσπράττονται δι' ἐκδόσεως ἀποδείξεων ἐν Ἀθήναις μὲν ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου Νομικῶν, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐντεταλμένων ἀρμοδίων.

Τοποθέτησις καὶ διαχειρίσις κεφαλαίων.

*Ἄρθρον 6.

1. Ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Κλάδου γίνεται ἐλευθέρως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐφαρμοζομένων τῶν νόμων περὶ ἐλέγχου τῆς πύστεως. Ἡ κατάθεσις τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ ἐνεργεῖται παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ παρ' ἄλλῃ ἀναγνωρισμένης Τραπεζῇ ὑπὸ μεροῦν ἐντόκου καταθέσεως.

2. Τὰ Κεφάλαια τοῦ Κλάδου ἐπενδύονται ὡς ἐξῆς :

α) Εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους.

β) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

γ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

δ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ε) Εἰς μετοχὰς ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

στ) Εἰς δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, μὲ ρήτραν χρυσοῦ ἢ δολλαρίου, ἐφ' ὅσον παρέχεται ἡ ἐγγυήσις τοῦ Κράτους.

ζ) Εἰς ὁμολογίας ἐκδιδομένας ὑπὸ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, αἵτινες ἀπολαμβάνουσιν εἰδικῶν προνομίων.

η) Εἰς ἀγορὰν κεντρικῶν ἀκινήτων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κλάδον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ νὰ θανείζηται παρὰ συτικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεογράφων του.

Διαχειρίσις Κεφαλαίων Κλάδου.

*Ἄρθρον 7.

Αἱ ὑπὲρ τοῦ Κλάδου ἐνεργούμεναι εἰσπράξεις μεταφέρονται εἰς εἰδικὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Λογαριασμός Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων Ἑλλάδος» μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἐαυρόντων τὸν Κλάδον γενικῶν ἐξόδων.

*Ἐλεγχος διαχειρίσεως.

*Ἄρθρον 8.

1. Μετὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου λογιστικοῦ ἔτους ἐνεργεῖται ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κλάδου ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συγκατεμένης ἐκ δύο ἡσφαλισμένων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καὶ ἐνδὲ ὀρκωτοῦ λογιστοῦ προελεγομένου ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3329)55.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ τὸν ἔλεγχον ἐντὸς τῶν γρασείων τοῦ Ταμεῖου Νομικῶν καὶ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἐκθέσιν τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Ἀντίγραφα ταύτης ὑπογροῦνται νὰ ὑποβάλλῃ συγχρόνως πρὸς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Ταμεῖου καὶ τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Εἰς ἕκαστον μέλος τῆς ὡς ἄνω Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλάδου, ἀμοιβὴ ἥς τὸ ποσόν καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου.

2. Τὸ λογιστικὸν ἔτος τοῦ Κλάδου ἄρχεται καὶ λήγει κατὰ τὰς ἀντιστοιχίους ἡμερομηνίας τὰς ἰσχύουσας διὰ τὸ Ταμεῖον Νομικῶν.

Προϋποθέσις ἀπονομῆς παροχῆς εἰς ἡσφαλισμένους.

*Ἄρθρον 9.

1. Δικαίωμα εἰς μηνιαίαν παροχὴν ἔχει ὁ ἡσφαλισμένος μετὰ τὴν ἐξόδον ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τὴν συνταξιοδοτήσιν παρὰ τοῦ Ταμεῖου Νομικῶν:

α) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένην 30ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἀσχέτως ἡλικίας.

β) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένην 25ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

γ) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένην 20ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν 65 ἐτῶν.

δ) Ἐὰν ἀπολύθῃ τῆς ὑπηρεσίας μετὰ 25ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἀσχέτως ἡλικίας, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀπόλυσις ὀφείλεται εἰς ἀποχὴν ἐκ τῶν καθυκόντων του.

ε) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένην 10 ἐτῶν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ καταστῇ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκῆσιν τοῦ λειτουργήματός.

στ) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δικηγορικῆς ὑπηρεσίας 25 ἐτῶν.

Προϋποθέσεις άπονομής παροχής εις οικογένειαν ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου.

Άρθρον 10.

1. Δικαιούνται παροχής:

Α) Έν περιπτώσει θανάτου έγγάμου ήσφαλισμένου έχοντος συμπληρώσει χρόνον ασφάλισης 10 ετών ή έγγάμου συνταξιούχου του Κλάδου ή χήρα σύζυγος και τὰ ανήλικα νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή δια δικαστικής απόφασης πλήρως αναγνωρισθέντα, ως και τὰ εξώγαμα έναντι της ήσφαλισμένης μητρός κατά τους όρισμούς του Άστικού Κώδικος τέκνα. Προς τὰ ανήλικα τέκνα εξομοιούνται, τὰ άγαμα, ενήλικα μόν. άλλ' άπορα και άνίκανα προς άσκησιν οίονδηποτε βιοποριστικού επαγγέλματος, έφ' όσον ή άνικανότης επήλθε διαρκούσης της ανηλικιότητός των. Δικαίωμα παροχής της χήρας σύζυγου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου γεννάται, εάν ο γάμος τούτου έτελέσθη εν έτος τουλάχιστον πρό του θανάτου του, όπωςδήποτε έπερχομένου. Η προϋπόθεσις αυτή δε, απαιτείται εάν ύπάρχη τέκνον εκ του γάμου γεννηθέν ή δι' αυτού νομιμοποιηθέν.

Β) Έν περιπτώσει θανάτου άγάμου ή εν χηρεία ή εν διαζεύξει άνευ τέκνων ήσφαλισμένου όπωςδήποτε έπερχομένου, έχοντος συμπληρώσει χρόνον ασφάλισης 20 ετών, ή θανάτου άγάμου ή εν διαζεύξει άνευ τέκνων συνταξιούχου του Κλάδου όπωςδήποτε έπερχομένου α) ο άπορος πατήρ, εάν κατά την ήμέραν του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου έχη συμπληρώσει τὸ 60όν έτος της ηλικίας του, άλλως από της συμπληρώσεως του 60ου έτους της ηλικίας του, ή άστέως ηλικίας, εάν είναι άνίκανος προς άσκησιν οίονδηποτε βιοποριστικού επαγγέλματος, β) μη ύπάρχοντος ή εκλείποντος του πατρός, ή άπορος χήρα μήτηρ και οι άποροι άγαμοι άδελφοί έφ' όσον ο θανών συνέζη αποδειχθέντως μετά των ως άνω προσώπων ή συνετήρει ταύτα μέχρι του θανάτου του.

2. Έν περιπτώσει διαζεύξεως των γονέων δικαιούνται παροχής ή άπορος μήτηρ και οι άποροι άγαμοι άδελφοί εάν ο αποδιώσας συνέζη αποδειχθέντως μετά τούτων ή συνετήρει αυτάς μέχρι του θανάτου του, εάν δε ο αποδιώσας συνετήρει άμφοτέρους τους γονείς αυτού, ή παροχή άνήκει μόνον εις τούτους κατ' ίσας μερίδας.

3. Έάν ο εκλιπών ήσφαλισμένος ή συνταξιούχος κατέλιπε χήραν σύζυγον, μετά ή άνευ τέκνων, δικαιούνται παροχής ή άπορος χήρα μήτηρ ή ή άπορος φυσική μήτηρ αυτού, έφ' όσον συνέζη και συνετηρείτο υπό τούτου κατά τὰ ειδικώτερον εν παρ. 6 του άρθρου 11 του παρόντος όριζόμενα.

4. Τὸ κατά τ' ανωτέρω δικαίωμα της μητρός παραμένει και εάν έτι ή χήρα σύζυγος και τὰ τέκνα εκλείψωσιν ή όπωςδήποτε απολέσωσι τὸ προς απόληψιν παροχής δικαίωμα.

Κατανομή άπονεμητέας παροχής εις οικογενείας.

Άρθρον 11.

• 1. Η παροχή της χήρας συνίσταται εις 2)4 της εις τὸν σύζυγον άπονεμητέας ή άπονεμηθείσης τοιαύτης.

Συντρέχοντα τέκνα δικαιούνται του υπολοίπου, άλλ' εκαστον τούτων ούχι πλέον του 1)4 ταύτης, κατά τὰ ειδικώτερον εν τή έπομένη παραγράφω όριζόμενα.

2. Υπαρχούσης χήρας και τέκνων ή παροχή άνήκει κατά τὸ ήμισυ εις αυτήν και κατά τὸ έτερον ήμισυ εις τέκνα κατ' ίσας μερίδας. Έάν τὰ τέκνα ή τινά τούτων διατελώσιν υπό την έπιτροπείαν άλλου και ούχι της μητρός δύναται ν' απαιτηθῆ ή κειωρισμένη καταβολή του άνήκοντος αυτοίς ποσού της παροχής.

3. Εκλείποντος τινός των τέκνων ή ενηλικισμένου τινός των εκ τούτων άρρένων ή έρχομένου εις γάμον, ή παροχή εκαστου των λοιπών τέκνων προσαξάνει, υπό τὸν περιορισμὸν της παρ. 1 του παρόντος.

4. Μη ύπαρχούσης χήρας σύζυγου ή εκλιπούσης ή απολεσάσης τὸ εις σύνταξιν δικαίωμα, εάν μὲν καθ' όν χρόνον επήλθε τοιοῦτον γεγονός ύπάρχη εν τέκνον, ή παροχή συνίσταται εις

2)4 της εις τὸν θανόντα ήσφαλισμένον ή συνταξιούχον άπονεμητέας ή άπονεμηθείσης τοιαύτης, εάν δε ύπάρχωσι πλέοντα του ενός τέκνα, δικαιούνται ταύτα ολοκληρου της παροχής, κατ' ίσας μερίδας, έπιφυλασσομένης της διατάξεως της παρ. 1 του παρόντος.

5. Εκλείποντος τινός των τέκνων ή ενηλικισμένου τινός των εκ τούτων άρρένων ή έρχομένου εις γάμον, ή παροχή εκαστου των λοιπών προσαξάνει αναλόγως, άλλ' ούχι πέραν του ήμισους της παροχής.

6. Έάν ύπάρχη χήρα μήτηρ ή φυσική μήτηρ του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, υπό τους όρους του άρθρου 10 του παρόντος, δικαιούται αυτή του 1)4 της εις τὴν χήραν σύζυγον άνηκούσης κατά τὰς προηγουμένας παραγράφους παροχής, μειουμένης κατά τὸ ποσὸν τούτο, του 1)6 δε της εις τὴν σύζυγον και τὰ συντρέχοντα τέκνα άνηκούσης παροχής μειουμένης αναλόγως κατά τὸ ποσὸν τούτον.

7. Εκλιπούσης της χήρας μητρός ή της φυσικής μητρός ή απολεσάσης τὸ προς παροχήν δικαίωμα, ή μερίς ταύτης άνήκει εκ νέου εις τὴν χήραν σύζυγον και τὰ τέκνα, κατά τὰς ανωτέρω διατάξεις.

8. Η παροχή του πατρός συνίσταται εις τὰ 2)4 της εις τὸν θανόντα άπονεμητέας ή άπονεμηθείσης τοιαύτης. Εις τὸ αὐτὸ ποσὸν συνίσταται ή παροχή της μητρός και των άδελφών.

9. Η παροχή μητρός και άδελφών άνήκει κατά τὸ ήμισυ μὲν εις τὴν μητέρα, κατά τὸ έτερον δε ήμισυ εις τὰς άδελφάς, κατ' ίσας μερίδας, δύναται δε ν' απαιτηθῆ ή καταβολή της παροχής ταύτης κειωρισμένως, εάν οι άδελφοί διατελώσιν υπό την έπιτροπείαν άλλου προσώπου.

10. Εκλιπούσης ή έρχομένης εις γάμον τινός των άδελφών, ή μερίς ταύτης προσαξάνει τὴν της μητρός και των άλλων άδελφών.

11. Μη ύπαρχούσης μητρός ολοκληρου ή κατά τὴν παρ. 8 του παρόντος παροχή άνήκει εις τὰς άδελφάς.

12. Έάν άμφοτέροι οι γονεῖς δικαιούνται παροχής κατά τους όρους του άρθρου 10 κατανέμεται αυτή μεταξύ τούτων κατ' ίσας μερίδας.

13. Έξαιρετικῶς ή παροχή της χήρας σύζυγου και μη συντρέχόντων τέκνων δικαιουμένων εις παροχήν, συνίσταται εις ολοκληρον τὸ ποσὸν της εις τὸν σύζυγον άπονεμητέας ή άπονεμηθείσης παροχής, έφ' όσον ο θανών ήσφαλισμένος ή συνταξιούχος εκέκτητο 40ετή δικηγορικὴν ύπηρεσίαν, εις τὰ τρία τέταρτα δε ταύτης, εάν εκέκτητο 35ετή δικηγορικὴν ύπηρεσίαν, υπῆρξε δε 20ετής έγγαμος συμβίωσις αὐτῶν μέχρι της συμπληρώσεως της 40ετούς ύπηρεσίας ή δεκαπενταετής έγγαμος συμβίωσις μέχρι της συμπληρώσεως 35ετούς ύπηρεσίας.

Συντρέχόντων τέκνων δικαιουμένων παροχής, ή παροχή αυτή της χήρας σύζυγου περιορίζεται κατά τὸ ποσὸν, ούτινος δικαιούνται τὰ τέκνα, κατά τὰς διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων και έφ' όσον χρόνον δικαιούνται τοιαύτης.

Έναρξίς και συροή παροχών.

Άρθρον 12.

1. Η παροχή άρχεται από της έπομένης της λήξεως της ασφάλισης, εν περιπτώσει δε θανάτου, από της έπομένης τούτου.

2. Καθ' ός περιπτώσεις, δια τὴν άπονομήν παροχής απαιτείται άπορία, ή παροχή δεν άρχεται πρό του χρόνου της συμπληρώσεως των αποδεικτικῶν της άπορίας, καθοριζομένου του χρόνου τούτου δια της περι άπονομής της παροχής αποφάσεως του Διοικ. Συμβουλίου.

Κατ' έξαιρέσιν ή παροχή της χήρας μητρός ή της φυσικής μητρός εις τὴν περιπτωσιν της παρ. 3 του άρθρου 10 του παρόντος, άρχεται από της πρώτης του έπομένου μηνός της υποβολής της αιτήσεως μετά των πλήρων δικαιολογητικῶν.

3. Εις περιπτώσιν καθ' ήν δημιουργούνται υπέρ του αὐτοῦ προσώπου δικαιώματα αναγνωρίσεως πλέον της μιᾶς παροχής ο Κλάδος καταβάλλει εις τὸν δικαιούχον μόνον μίαν παροχήν, κατ' έπιλογὴν τούτου.

4. Ἡ παροχὴ καταβάλλεται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου μηνός.

5. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου παροχῶν, μεταβιβάζονται αὐτὰ μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κέκτηνται ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου ἢ μεταγενεστέρως ἠθελον ἀποκτήσει τὰς πρὸς ἀπονομὴν παροχῆς προϋποθέσεις, ἀσχέτως τῆς ιδιότητος αὐτῶν, ὡς κληρονόμων ἐξ ἀδιαθέτου ἢ ἐν διαθήκης.

Ἀπόλυσις καὶ διακοπὴ δικαιώματος.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ παροχὴ ἀπόλλυται:

α) Ἐὰν ὁ δικαιούχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, ἰδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσει, ἐφ' ὅσον τὰ ἀδικήματα ταῦτα στρέφονται κατὰ τοῦ Κλάδου.

β) Ἐὰν ἡ σύζυγος ἢ ἡ χθρὰ μήτηρ ἔλθῃ ἐν νέου εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

γ) Ἐὰν ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον, τὰ θήλα τέκνα ἢ ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

δ) Διὰ τῆς ἐνηλικίωσης τῶν τέκνων, ἢ ἐὰν ταῦτα ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν, εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

2. Ἡ παροχὴ διακόπτεται ἀφ' ἧς ὁ δικαιούχος καταστῇ ἐκ νέου ἠσφαλισμένος.

Τρόπος βεβαίωσης χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν.

Ἄρθρον 14.

1. α) Χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὁ ἠσφαλισμένος μετέχει νομίμως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Κλάδου.

β) Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις ἀρχεται ἀπὸ μὲν τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961 καὶ ἐντεύθειν διὰ πάντας τοὺς κατετημένους κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἰδιότητα, διὰ δὲ τοὺς μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀποκτῶντας τοιαύτην ἰδιότητα, ἀφ' ἧς ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Μητρώον τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ λήγει κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐξόδου ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος ἢ τοῦ θανάτου.

γ) Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, συνυπολογίζεται καὶ ὁ προηγούμενος τυχὸν χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ.

2. Ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ ὑπολογίζεται κατὰ ἔτη, μῆνας καὶ ἡμέρας, ἐκάστου μηνός ὑπολογιζομένου πρὸς 30 ἡμέρας.

3. Τὸ πλεόν τῶν 6 μηνῶν χρονικὸν διάστημα κατὰ τὴν συγκεκριαίωσιν τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως λογίζεται ὡς πλεονέκτος ἔτος.

4. Δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως, ὁ τῆς προσωρινῆς παύσεως λόγῳ παιδαρχικῆς ποινῆς, καὶ ὁ χρόνος τῆς, συνεπέιας ποινικῆς διώξεως, καταστάσεως ἀργίας, προσωρινῆς παύσεως ἢ προσωλαχίσεως, ἐφ' ὅσον ἠκολούθησε ὀριστικὴ ἀπέλυσις.

5. Οἱ ἠσφαλισμένοι δικαιούνται ἐκάστοτε ὅπως αἰτῶνται παρὰ τοῦ Κλάδου τὴν βεβαίωσιν χρόνου ἀσφαλίσεως αὐτῶν ὑπερβαίνοντες τὴν δεκαετίαν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐκπληρώσει πλήρως τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις των.

Ἡ βεβαίωσις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου, ἧτις εἶναι ἀνέκκλητος.

6. Αἰτήσεις ἠσφαλισμένου ἢ οἰκογενείας αὐτοῦ, περὶ ἀπονομῆς παροχῆς, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ ὀλοσχερῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸν Κλάδον ἀσφαλιστικῶν του ὑποχρεώσεων ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι.

7. Διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν προϋποθέσεων ἐν γένει ἀπονομῆς παροχῆς ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ ἀντιγράφου ἀποφάσεως συνταξιοδοτήσεως τοῦ Ταμείου Νομικῶν.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀπονομῆς παροχῆς ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

2. Ἀναθεώρησιν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἐφ' ἀπαξ καὶ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ὁ ἐνδιαφερόμενος καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ οἰκογένεια αὐτοῦ.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιούται καὶ οἰκοθεν νὰ προβαίῃ ἐκάστοτε εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων του, λόγῳ πλάνης περὶ τὰ πράγματα ἢ νέων γεγονότων, εἰδικώτερον δὲ τῶν τοιούτων περὶ ἀπονομῆς παροχῆς λόγῳ ἀνικανότητος ἢ ἀπορίας.

4. Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων ὑποθέσεις εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατόπιν ἐγγράφου εἰσηγήσεως μέλους αὐτοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

5. Τὰ τυχὸν κατόπιν τῆς ἀναθεωρήσεως ἐπιστρεπτέα ποσὰ τῷ κλάδῳ ἢ τῷ δικαιούχῳ ἢ τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ ἀποδίδονται ἀτόκως.

6. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς ἂν εἰδικῶς ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι.

Ἀνεχώρητον, ἀκατάσχετον, συμψηφισμός.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπαγορεύεται ἐχώρησις καὶ κατάσχεσις τῆς παροχῆς τοῦ Κλάδου, πᾶσα δὲ τοιαύτη πρᾶξις εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυρος.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ 1/4 τῆς παροχῆς συνταξιούχου λόγῳ διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγου, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ λόγῳ οἰασθήποτε ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον.

3. Δύναται ὁ Κλάδος ὅπως συμψηφίξῃ ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμηθείσης παροχῆς, πρὸς ἀπαίτησιν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἀπορρεούσης ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας καὶ ἀσχέτως τῆς ιδιότητος τῶν δικαιούχων παροχῆς μελῶν τῆς οἰκογενείας ὡς κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Κλάδου.

Παραγραφαί.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ δικαίωμα ἀπονομῆς παροχῆς παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀφ' ἧς ἐγεννήθη, ἐὰν ὁ δικαιούχος δὲν ὑποβάλῃ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου τὴν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζομένων δικαιολογητικῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν εἰδικῶν περὶ τούτου ὁρισμῶν τοῦ παρόντος.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ ὅμως περιπτώσει δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ παροχὴ διὰ προηγούμενον τῆς εἰς τὸν Κλάδον ὑποβολῆς τῆς, κατὰ τὴν παραγράφον 1, αἰτήσεως χρονικὸν διάστημα, ὑπερβαίνον τὸ ἐν ἔτος.

3. Αἱ παροχαὶ παραγράφονται μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνός τοῦ ἐπομένου ἐκείνου καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτητά.

Ἡ ἐνιαυσία παραγραφή τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ παροχῶν, αἰτνεὶς ἀνάγονται εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἀναγνωριζούσης ταύτης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

4. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τοῦ Κλάδου, λόγῳ ἀχρεωότητος καταβολῆς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τούτου ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας, παραγράφεται μετὰ πενταετίαν, ἀφ' ἧς ἐνηργήθῃ ἢ ἀχρεώστως καταβολή.

Κυρώσεις.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ὀφειλῆς ληξιπροθέστου, ἀνεξορτήτως τῶν κατὰ οἰκείας διατάξεις συνεπειῶν, ὁ κλάδος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον τόκον ὑπερμερείας, πλην τῶν εἰδικῶς διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων

όφελών, αίτινες υπόκεινται εις τήν εις τὰς κατ' ἴδιον περὶ τῶν ὀφειλῶν τούτων διατάξεις ὀριζομένην προσαύξησιν.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἠρφαλισμένοι καθυστεροῦσι τήν ἐν ἀρθρῷ 1 παρ. 1 ἐδάφ. α' εἰσφοράν, δὲν υπολογίζονται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως αὐτῶν ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἀνάγκη εἶναι ἢ μὴ ἐκπληρωθεῖσα ὑποχρέωσις. Ἡ συνέπεια αὕτη δὲν κίρεται διὰ τῆς ἐκπροθέτου πληρωμῆς.

Ἐξαιρετικῶς κίρεται καὶ συνέπειαι τοῦ προηγουμένου ἐδαφρίου ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960.

Ἄρθρον 19.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νοεῖται τοῦτο ὡς συντίθεται διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἐξωτερικοῦ Λογισμοῦ τοῦ Κλάδου τούτου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 5 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 4114/1960 ὀριζόμενα.

Μεταδοτικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ Κλάδου ἠρφαλισμένοι δικαιούνται προχῆς, ἐφ' ὅσον δικαιωθῶσιν συντάξεως ὑπὸ

τοῦ Ταμείου Νομικῶν ὄψεσιν ἐπὶ τοὐλάχιστον 10ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀναρρωτισθείσης προσηρσίας ἐν τῷ Κλάδῳ κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν ἐν τῷ λειτουργημάτων ἀναλόγως ὡς τῶν ἰσῶν ἀσφαλίσεως τῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ Ν.Δ. 4114 προβλεπομένου Β.Δ. ὀρισθόμενα.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσίευσίσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἠμέρας.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Διακοσύνης Ἰπουργίου ἀνατίθενται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐπιτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ἰουνίου 1961.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ